

Sampling

Konstantin Tretjakov (kt@ut.ee)

21. november 2005

Täna räägime

- Diskretiseerimine ja taastamine (*sampling & reconstruction*)
- Sakilisus (*aliasing*)
- Fourier' analüüs, sagedusesitus
- Korrektne diskretiseerimine (*anti-aliasing*)
- Korrektne taastamine (*reconstruction filters*)

Küsimused

- Mis on pilt?
- Mis on piksel?

Vastused

- Pilt on *kahe muutuja funktsioon* $p(x, y)$.
- Üldiselt on pilt *pidevate* muutujate funktsioon ($x, y \in \mathbb{R}$).
- Analüütiliselt on pilte esitada võimatu, selle asemel salvestame me *valimi* pildi väärtustest teatud punktides $\{p(x_1, y_1), p(x_2, y_2), \dots, p(x_n, y_n)\}$.
- Iga valimi punkt (x_i, y_i) koos vastava väärtusega $p(x_i, y_i)$ on *piksel*. Ehk: piksel on *pildi punkt*.
- Piksel ei ole midagi nähtavat.

Diskretiseerimine ja taastamine

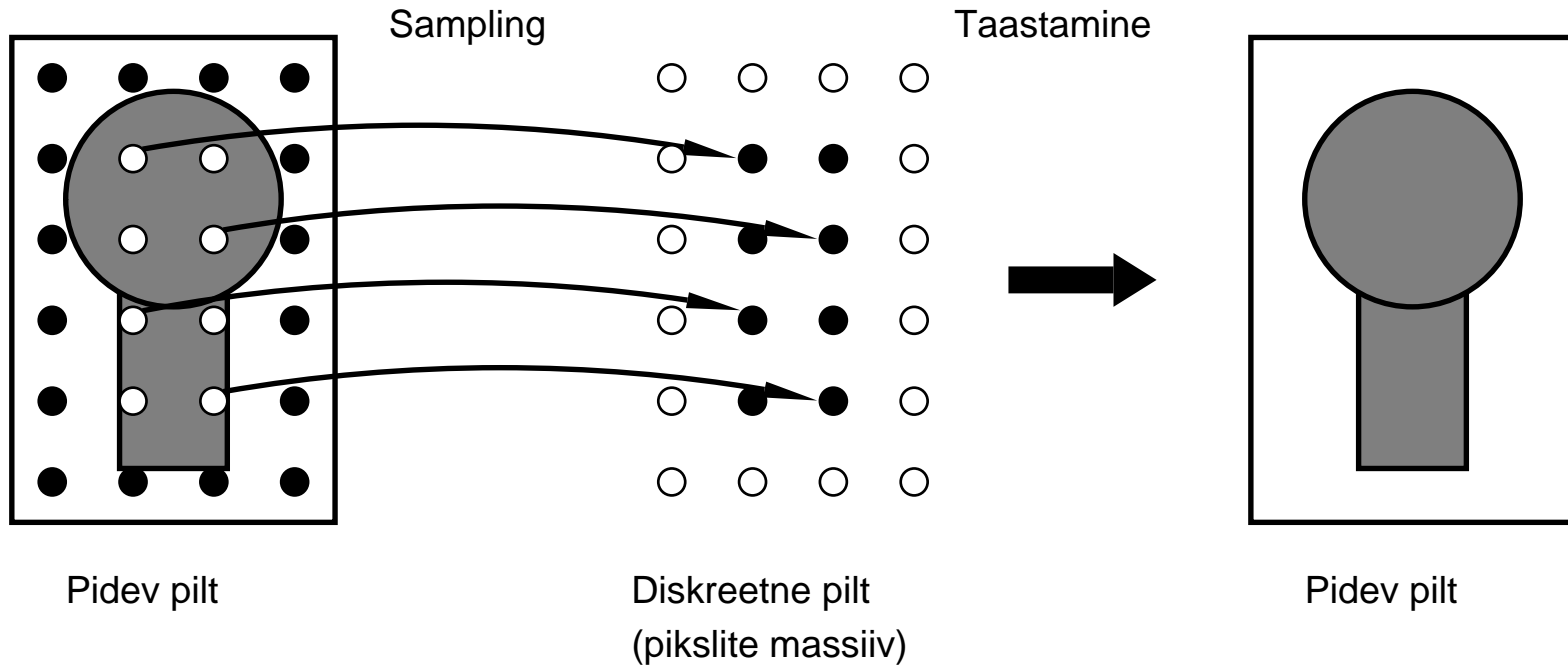

- Pildi salvestamiseks konverteerime teda pideva muutuja funktsioonist diskreetse muutuja funktsiooniks ning salvestame teda väärtused tabelina.
- Me peame olema võimelised pärast sellest tabelist algset pildi taastada.
- Esimest protsessi nimetatakse *diskretiseerimine (sampling)*. Teist – *taastamine (reconstruction)*.
- Põhiküsimus: kuidas neid kõige õigemini teostada?

Diskretiseerimine ja taastamine

Diskretiseerimine ja taastamine

- Diskretiseerimise näited
  - Pildi pikslid (mitte päris ekraanipikslid!)
  - Kiired raytracing-algoritmis
  - Z-puhvri väärtused
  - Tekstuuri tekslid
  - Filmi kaadrid (ajaline diskretiseerimine)
- Taastamine
  - Pildi väljastamine ekraanile (CRT, LCD)
  - Video näitamine kaadrite jadana
  - Tekstuurimine, resampling

Diskretiseerimine ja taastamine

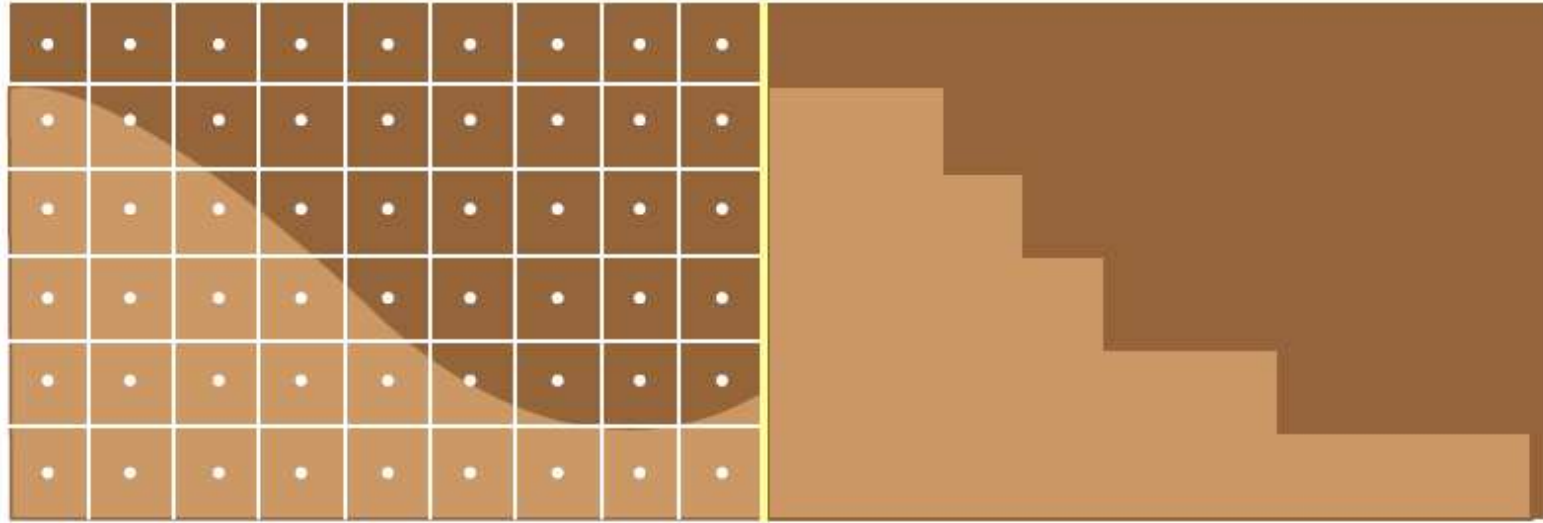
- Ideaalis soovime et pärast diskretiseerimist saaksime täpselt taastada originaalpildi.
- Kui seda ei saa, siis proovime vähemalt mitte tekitada asju mida algsel pildid polnud.
- Vale diskretiseerimise tõttu tekivaid vigu nimetatakse *sakilisuseks (aliasing)*:
  - Näited: joonte sakilised ääred, valesti renderdatud pisidetailid, moiré-efektid
- Vale taastamine tekitab natuke vähem olulisi vigu:
  - „Nähtavad pikslid”, vilkuvad kaadrid filmis, jne.

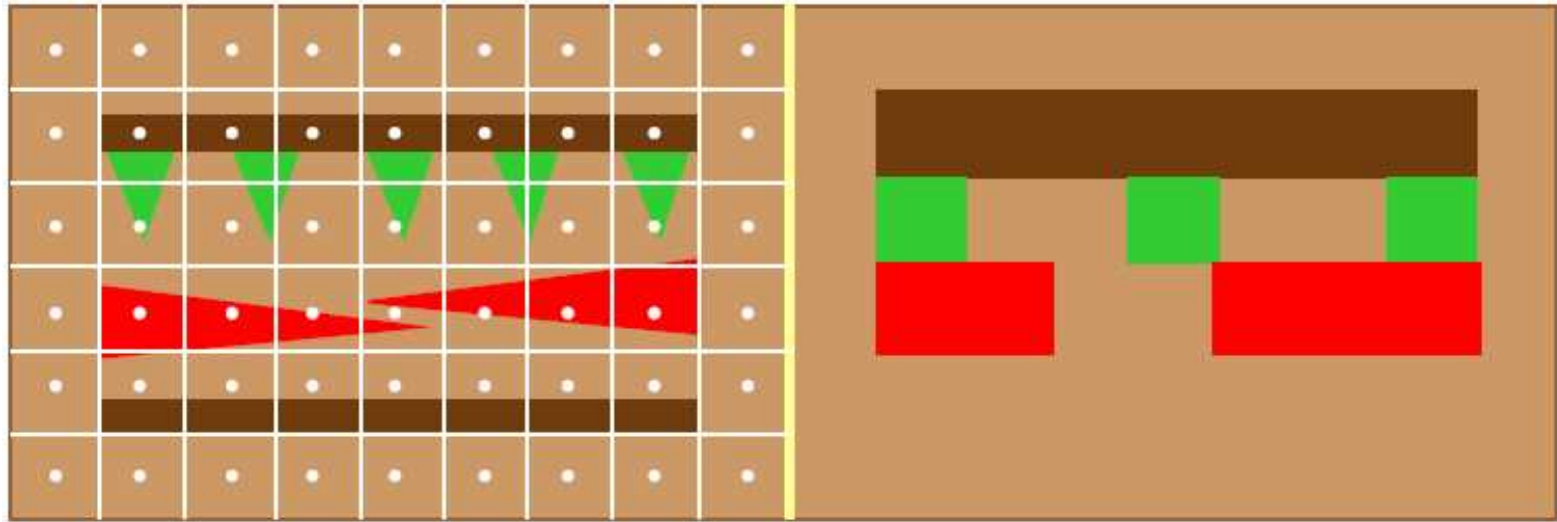
Aliasing: Sakilised jooned

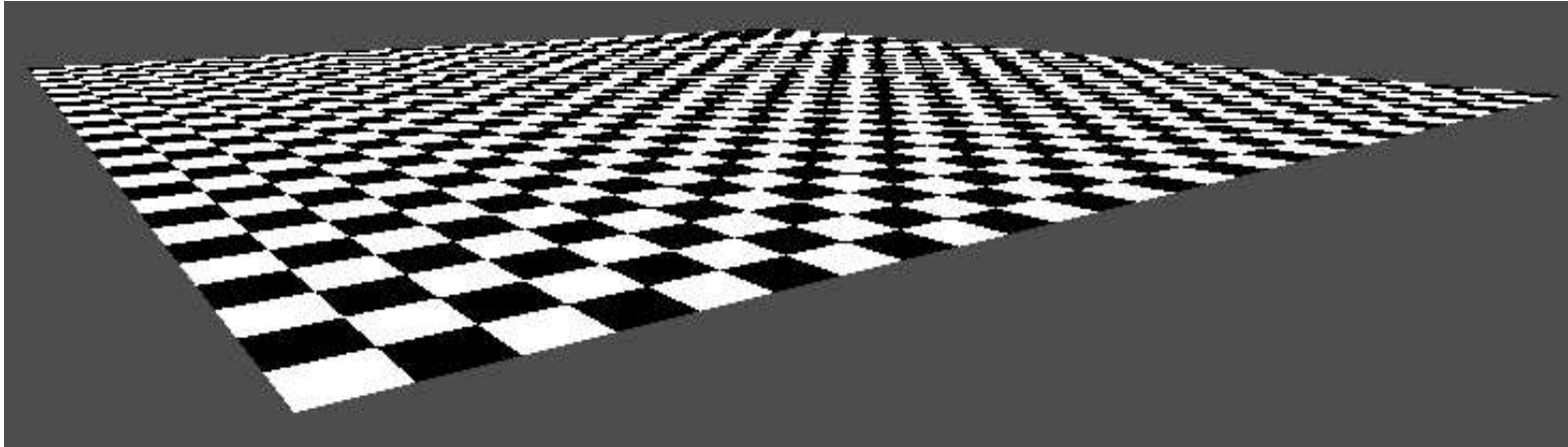
Aliasing: Valed pisidetailid

Aliasing: Vale tekstuurimine

Aliasing: Moiré efektid

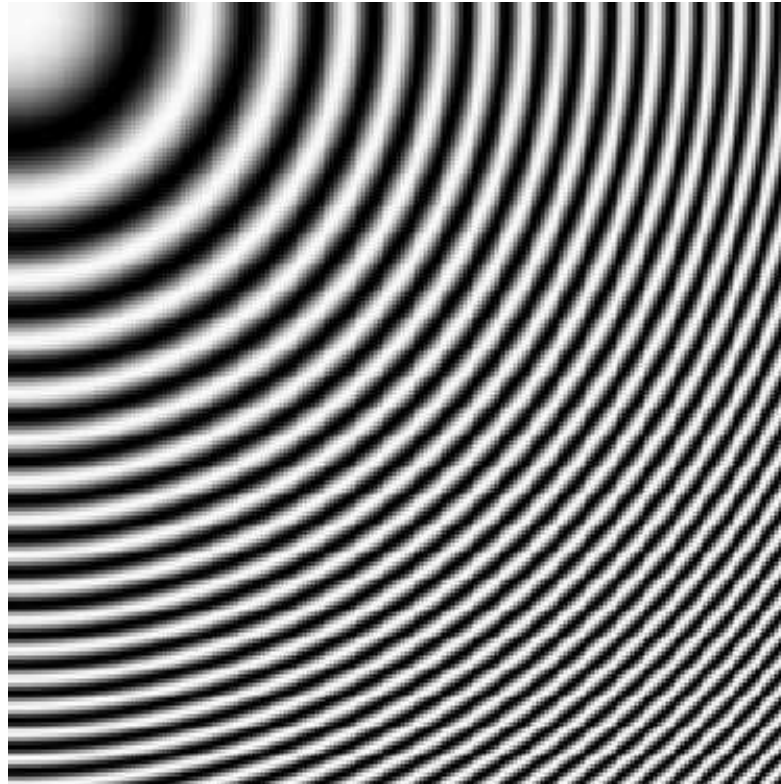

- Olgu meie „pilt” kirjeldatav analüütiliselt funktsioonina $p(x, y) = \cos(x^2 + y^2)$.
- Diskretiseerime seda 200×200 pikslite massiiviks erinevate resolutsioonidega:
  - Võtame sampleid sammuga 0.05 ristkülikus $[0, 10] \times [0, 10]$.
  - Samplime ka kaks korda suurema sammuga kaks korda suuremas ristkülikus.
  - ... ning veel kaks korda suurema sammuga (0.2) ristkülikus $[0, 40] \times [0, 40]$.

Aliasing: Moiré efektid

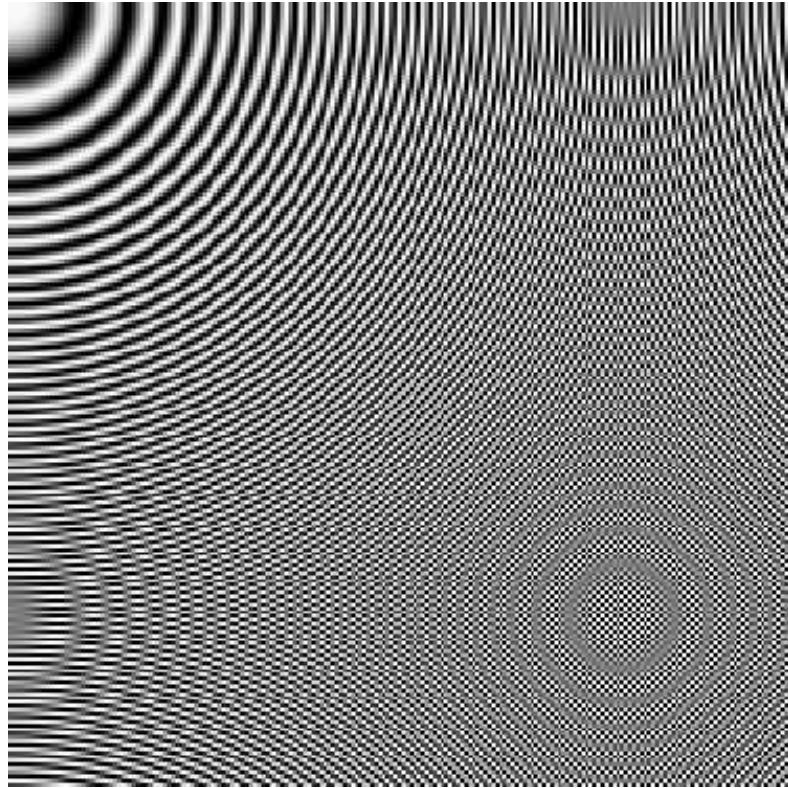

$$p_{ij} = p(0.05i, 0.05j)$$

Aliasing: Moiré efektid

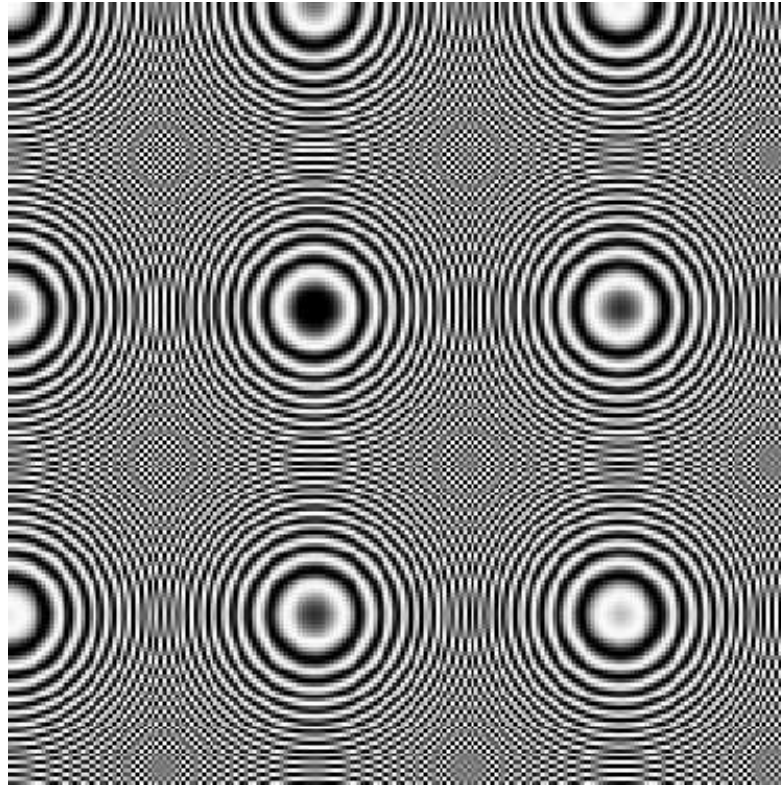
$$p_{ij} = p(0.1i, 0.1j)$$

Aliasing: Moiré efektid

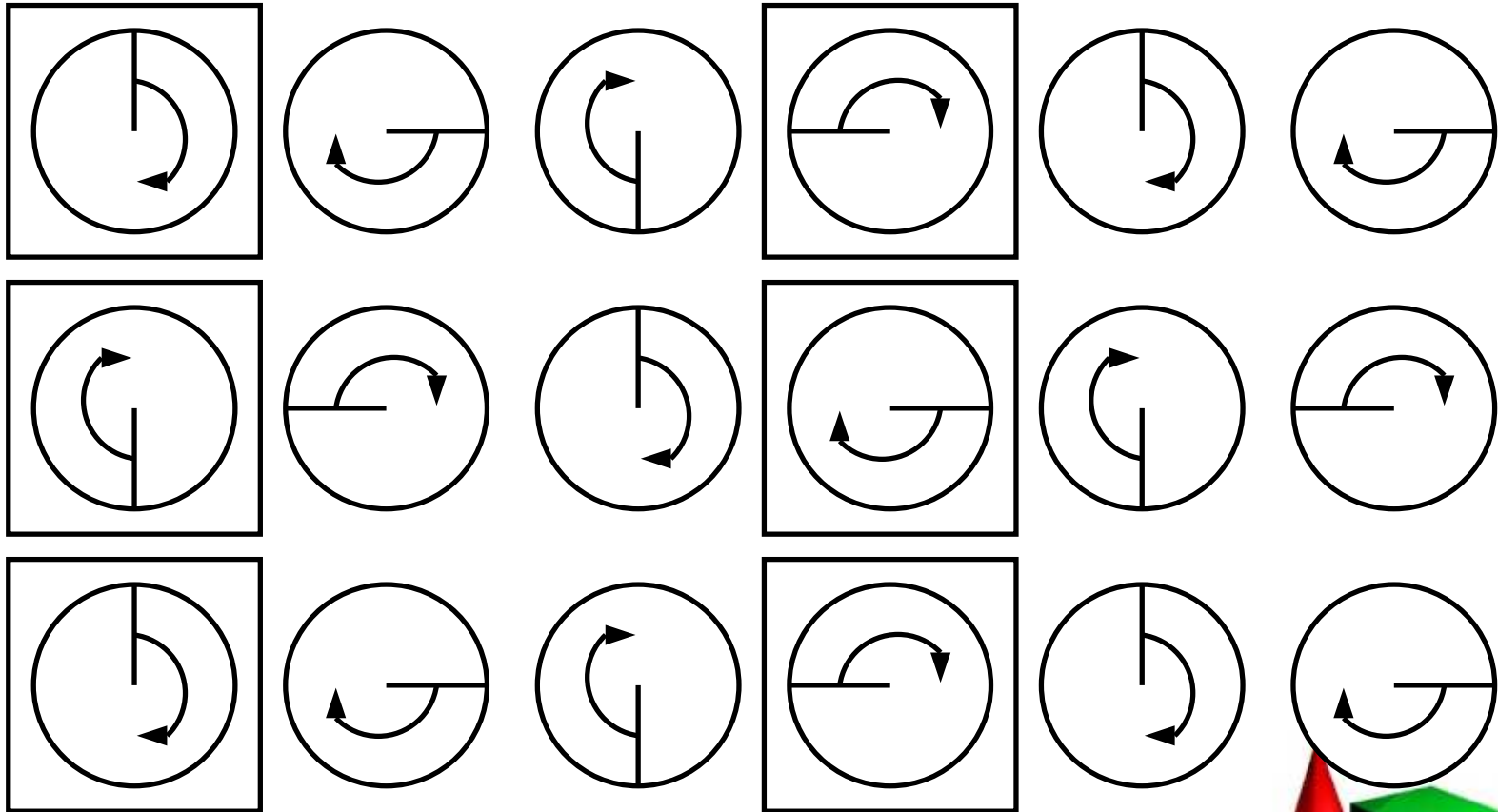

$$p_{ij} = p(0.2i, 0.2j)$$

Temporal aliasing

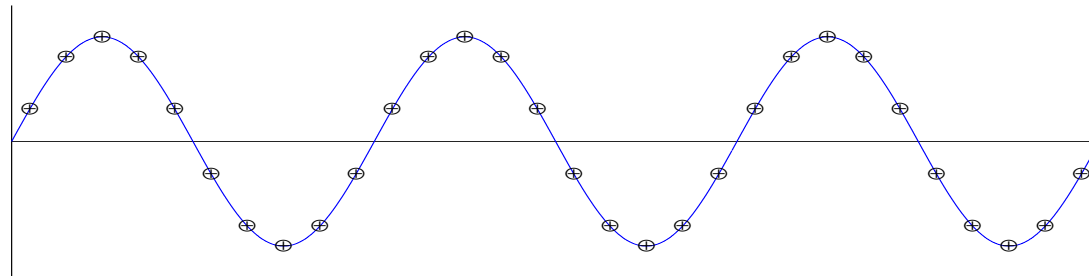
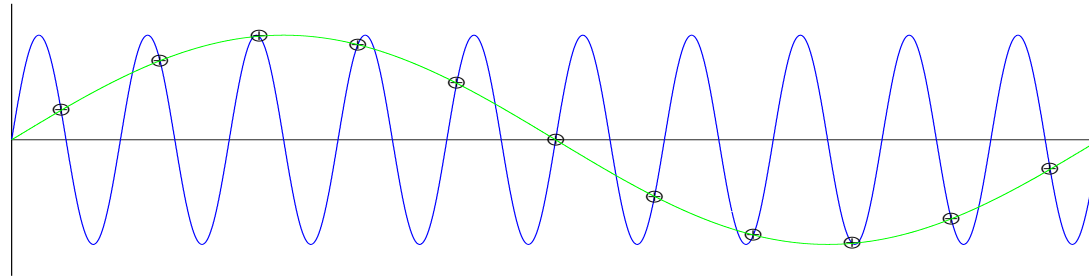

Milles siis viga?

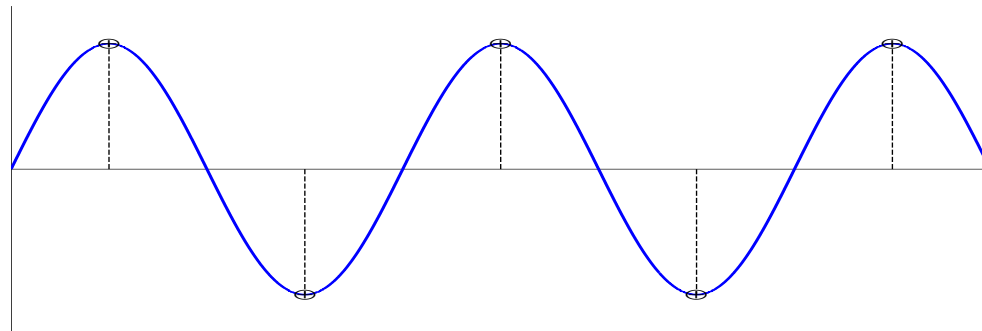
- Kiiresti muutuva signaali ei tohi diskretiseerida liiga hõredalt!

Nyquist'i teoreem

- Osutub et *selleks et korrektselt diskretiseerida signaali, peab diskretiseerimise sagedus rohkem kui kaks korda kõrgem signaali sagedusest*

$$\omega_{\text{sampling}} > 2 \max(\omega_{\text{signal}})$$

Korrektne diskretiseerimine

- Valime diskretiseerimise sageduse rohkem kui kaks korda kõrgem pildi kõrgeimast sagedusest.
- Mõnikord see ei ole võimalik sest
  - Pilt on liiga kõrgete sagedustega ja meil ei ole piisavalt resurssi selleks et seda nii tihedalt diskretiseerida.
  - Pildi sageduse spekter võib üldse olla lõpmatu.
  - Sagedusspektri teadasaamine on liigne ajakulu.
- Siis peame me eelnevalt töötleva pildi ning eemaldama sellest need kõrged sagedused mida me korrektselt samplida niivõinaa ei saa.

Sagedusesitus

- Asjade formaalse käsitlese jaoks peame sisse tuua Fourier' pööre ning sagedusesituse mõistet.

$$f(t) = \int_{-\infty}^{\infty} F(\omega) e^{i2\pi\omega t} d\omega$$

$$F(\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} f(t) e^{-i2\pi\omega t} dt$$

Fourier' esitus

- Nagu teame, n -mõõtmelist vektorit $\mathbf{v}$ saame esitada valitud baasis $\mathcal{B} = \{\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots\}$:

$$\mathbf{v} = \sum_i v_i^{\mathcal{B}} \mathbf{b}_i$$

kus koordinaadid $v_i^{\mathcal{B}}$ on leitavad kui vektori $\mathbf{v}$ projektsioonid (ühik-)baasivektoritele:

$$v_i^{\mathcal{B}} = \langle \mathbf{v}, \mathbf{b}_i \rangle = \sum_j v_j^{\mathcal{A}} b_j^{\mathcal{A}}$$

kus $\mathcal{A}$ on mõni ortonormaalne baas.

Fourier' esitus

Funktsioonidega on asi analoogne:

	Vektor $\mathbf{v} : \{1 \dots n\} \rightarrow \mathbb{R}$	Funktsioon $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$
Baas $\mathcal{B}$:	$\{\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n\}$	$\{b_1, \dots\}$ (lõpmatu)
Esitus baasis $\mathcal{B}$:	$\mathbf{v} = \sum_i v_i^{\mathcal{B}} \mathbf{b}_i$	$f(t) = \sum_i F_i^{\mathcal{B}} b_i(t)$ $f(t) = \int F^{\mathcal{B}}(i) b(i, t) di$
Projektsioon:	$v_i^{\mathcal{B}} = \langle \mathbf{v}, \mathbf{b}_i \rangle$ $= \sum_j v_j b_{ij}$	$F_i^{\mathcal{B}} = \langle f, b_i \rangle$ $= \int f(t) b_i(t) dt$

Dirac'i delta-funktsioon

- Veel üks oluline analoogia: vektori $\mathbf{v}$ i -s koordinaat v_i on projektsioon vektorile $(0, 0, \dots, 1, 0, \dots, 0)$.
- Funktsiooni puhul analoogselt: tema väärtus punktis t_0 on projektsioon funktsioonile $\delta(t - t_0)$:

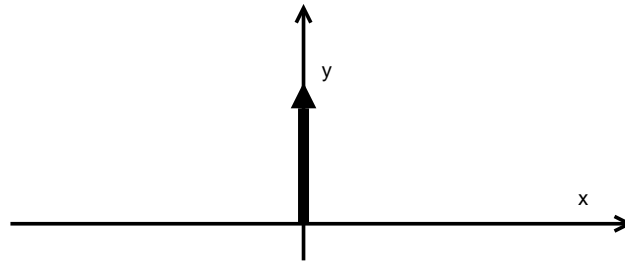
$$f(t_0) = \int_{-\infty}^{\infty} f(t)\delta(t - t_0)dt$$

Dirac'i delta-funktsioon $\delta(t)$

$$\delta(t) = \begin{cases} \infty, & \text{kui } t = 0 \\ 0, & \text{otherwise} \end{cases} \quad \text{ning } \int_a^b \delta(t) dt = 1 \text{ kui } 0 \in [a, b]$$

- Rangelt öeldes on δ mitte funktsioon vaid nn. *üldistatud funktsioon* või *mõõt*.

Dirac'i delta-funktsioon $\delta(t)$

- Delta-funktsioon vastab lõpmatult lühikesele ühikimpulssile, ning tema põhiomadus:

$$f(t_0) = \int_{-\infty}^{\infty} f(t)\delta(t - t_0)dt \quad \forall f$$

määrab teda teatud mõttes üheselt.

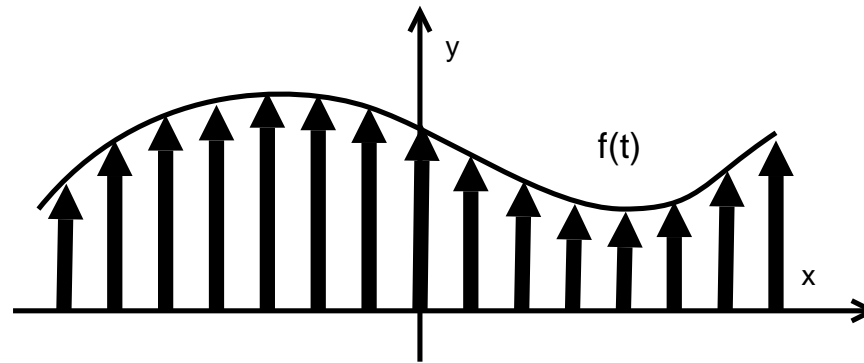
Dirac'i delta-funktsioon $\delta(t)$

- Võib öelda et iga funktsioon on iseenda baasi esitus δ -funktsioonide baasis:

$$\mathcal{B} = \{\delta(t - t_0) \mid t_0 \in \mathbb{R}\}$$

.

Fourier-esitus

- Funktsioone esitamise teistes baasides võib anda kasulikku infot.
- Üks populaarsematest on *trigonomeetriline baas*:

$$\left\{ \frac{1}{2\pi}, \frac{1}{\pi} \sin(kt), \frac{1}{\pi} \cos(kt) \mid k \in \{1, 2, \dots\} \right\}$$

- Selles baasis saab esitada kõik mõistlikud 2π -perioodilised funktsioonid.
- Funktsiooni esitust selles baasis nimetatakse *trigonomeetriliseks Fourier' reaks*.

Trigonomeetriline Fourier' rida

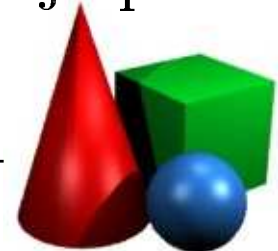

$$f(t) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} (a_k \cos(kt) + b_k \sin(kt))$$

$$a_k = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \cos(kt) dt$$

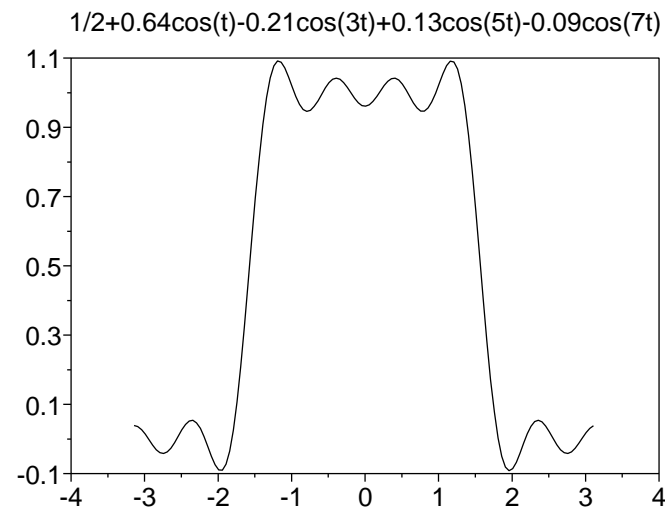
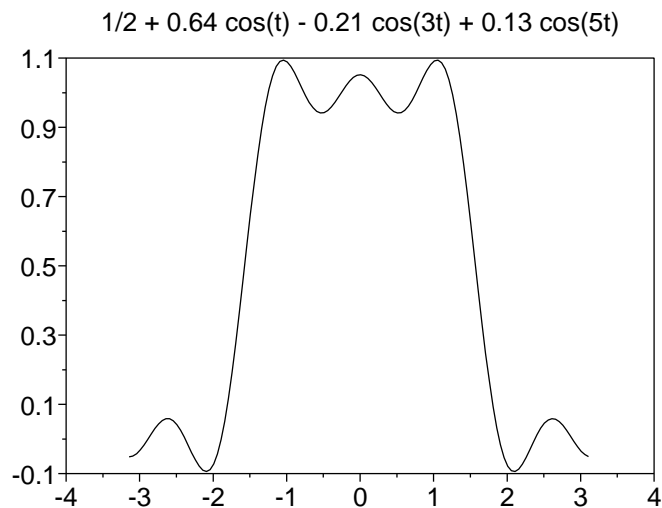
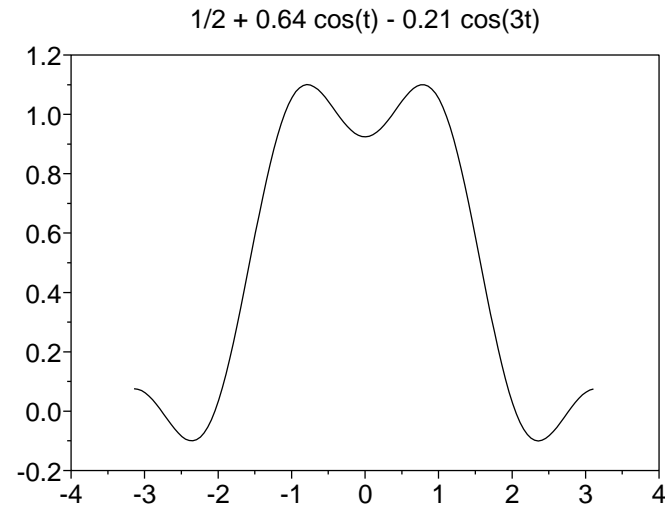
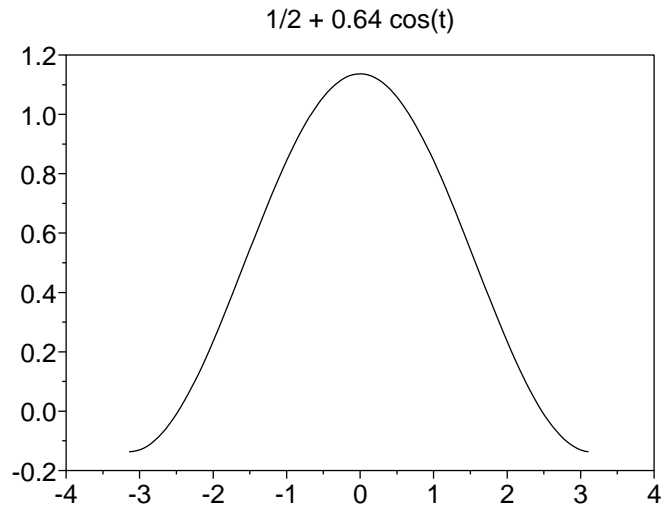
$$b_k = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \sin(kt) dt$$

- Suuruste a_k ning b_k järgi saab näha kui palju peen-
detaile sisaldab funktsioon f .

Trigonomeetriline Fourier' rida

Fourier' rida komplekskuju

Kasutades valemeid:

$$\cos t = \frac{e^{it} + e^{-it}}{2} \quad \sin t = \frac{e^{it} - e^{-it}}{2i}$$

saame viia trigonomeetrist Fouier' rea *komplekskujule*:

$$f(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} c_k e^{ikt}$$

$$c_k = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) e^{-ikt} dt$$

Fourier' rida perioodiga T

Periood ei pea olema 2π . Lihtsa skaleerimisega saame kätte Fourier' rea funktsioonile suvalise perioodiga T :

$$f(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} c_k e^{ikt \frac{2\pi}{T}}$$

$$c_k = \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} f(t) e^{-ikt \frac{2\pi}{T}} dt$$

Fourier' integral

Mitteperioodiliste funktsioonide esitamiseks laseme $T \rightarrow \infty$, ning saame:

$$\begin{aligned} f(t) &= \sum_{k=-\infty}^{\infty} c_k e^{ikt \frac{2\pi}{T}} = \\ &= \sum_{k=-\infty}^{\infty} \frac{1}{T} \left(\int_{-T/2}^{T/2} f(t) e^{-ikt \frac{2\pi}{T}} dt \right) e^{ikt \frac{2\pi}{T}} \\ &\rightarrow \int_{-\infty}^{\infty} \left(\int_{-\infty}^{\infty} f(t) e^{-i2\pi\omega t} dt \right) e^{i2\pi\omega t} d\omega \end{aligned}$$

Fourier' pööre

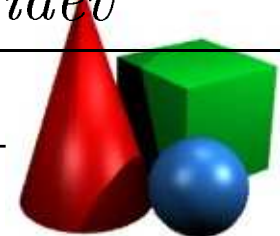
- Fourier' pööre (*Fourier' transform*):

$$F(\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} f(t)e^{-i2\pi\omega t} dt$$

- Tagurpidi pööre (*inverse Fourier' transform*):

$$f(t) = \int_{-\infty}^{\infty} F(\omega)e^{i2\pi\omega t} d\omega$$

Mitteperioodiliste funktsioonide spekter on *pidev*

Fourier' pööre

- Peaaegu iga mõistliku funktsiooni puhul omab Fourier pööre mõtet (funktsioon peab rahuldama nn. *Dirichlet' tingimusi*).
- Funktsiooni „ajaline esitus” $f(t)$ ja *spektraalesitus* $F(w)$ on *samaväärsed*, s.t. sisaldavad sama palju informatsiooni (nad on ühe asja esitused erinevates baasides!).
- Kasutame tähistust $F = \mathcal{F}\{f\}$ ning ka

$$f \leftrightarrow F$$

Näide: Kastfunktsioon

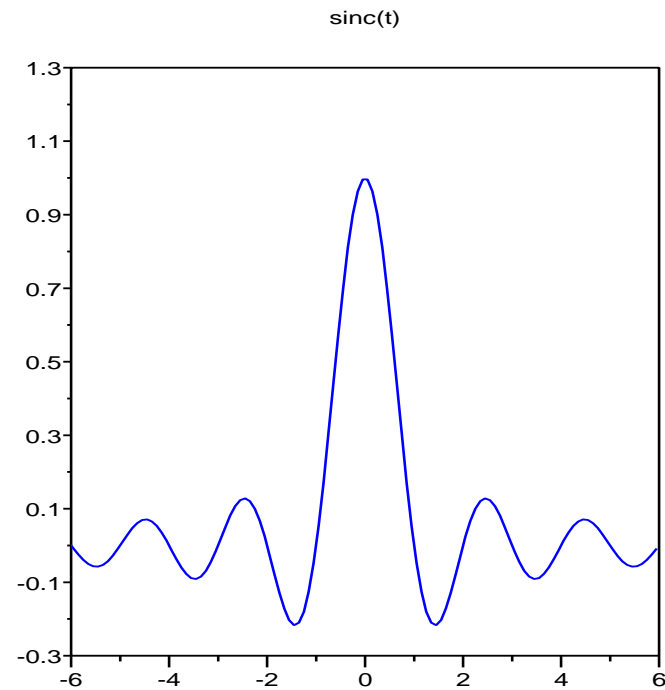
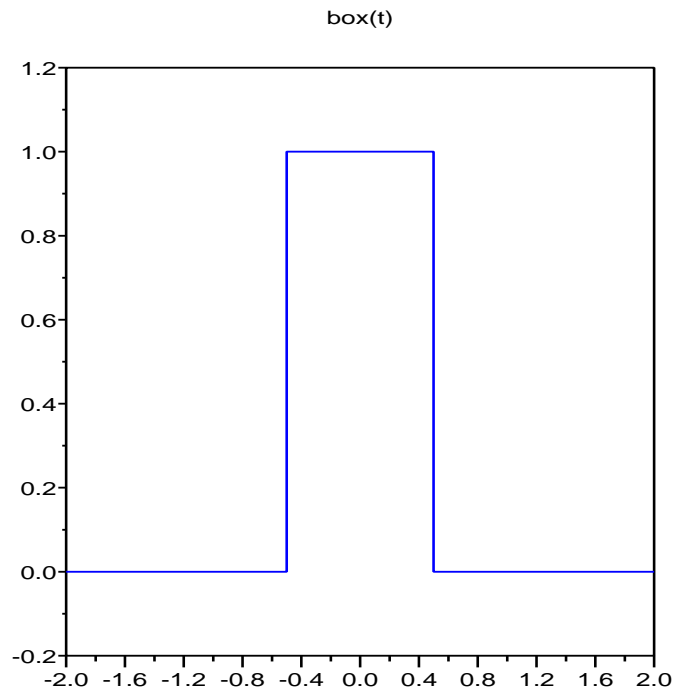
- Kastfunktsioon: $\Pi_a(t) = \begin{cases} 1, & \text{kui } t \in [-a, a] \\ 0, & \text{mujal} \end{cases}$

$$\begin{aligned} \mathcal{F}\{\Pi_a(t)\} &= \int_{-a}^a e^{-i2\pi\omega t} dt = \left. \left(\frac{e^{-i2\pi\omega t}}{-i2\pi\omega} \right) \right|_{t=-a}^a = \\ &= \frac{e^{-i2\pi\omega a} - e^{-i2\pi(-a)\omega}}{-i2\pi\omega} = \frac{\sin(2\pi\omega a)}{\pi\omega} = \\ &= 2a \operatorname{sinc}(2\omega a) \end{aligned}$$

Näide: Kastfunksioon

$$\Pi_{1/2}(t) \leftrightarrow \text{sinc}(w)$$

Näide: δ -funktsioon

$$\mathcal{F}\{\delta(t)\} = \int_{-\infty}^{\infty} \delta(t) e^{-2\pi w t} dt = e^{-2\pi w 0} = 1$$

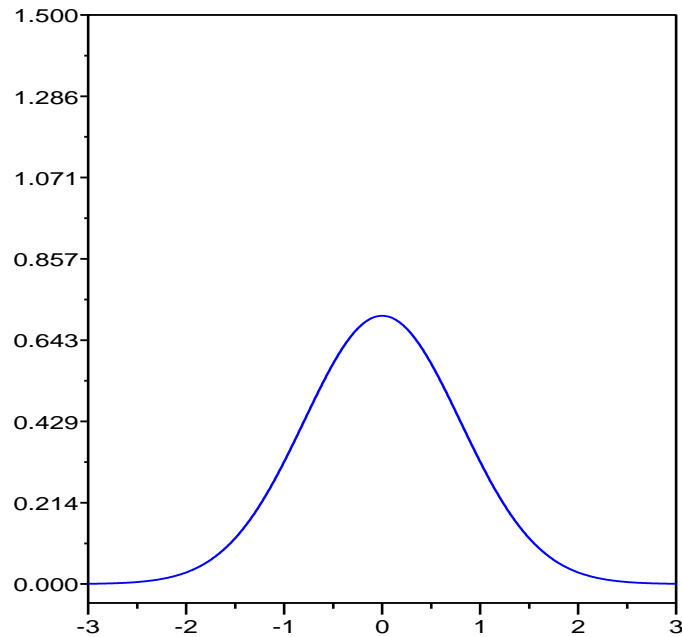
Näide: gaussiaan

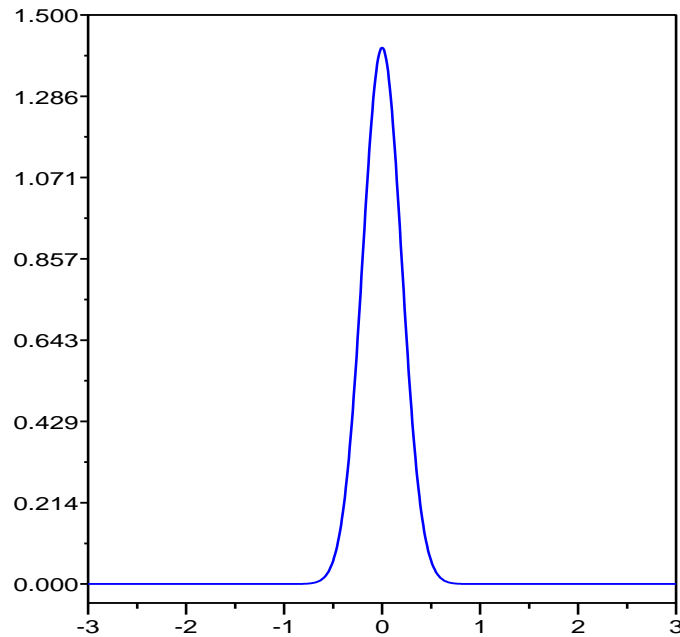
Gaussiaan jääb gaussiaaniks:

$$\frac{1}{\sqrt{a}} e^{-\frac{\pi t^2}{a^2}} \leftrightarrow \sqrt{a} e^{-\pi a^2 w^2}$$

Gauss(0,2)

Gauss(0,0.5)

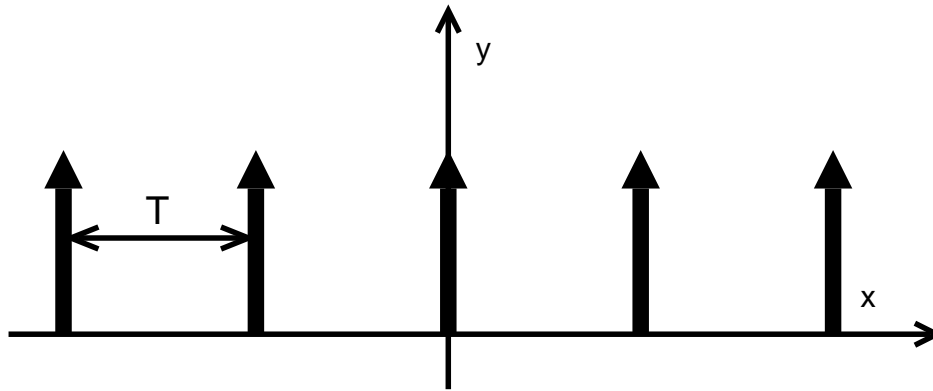

Näide: δ -kamm

Vaatleme δ -funktsioonide „kammi” sammuga T :

$$\delta_T^*(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} \delta(t - kT)$$

Näide: δ -kamm

$$\begin{aligned}\mathcal{F}\{\delta_T^*(t)\} &= \mathcal{F}\left\{\sum_{k=-\infty}^{\infty} \delta(t - kT)\right\} = \\ &= \sum_{k=-\infty}^{\infty} \mathcal{F}\{\delta(t - kT)\} = \sum_{k=-\infty}^{\infty} e^{-i2\pi\omega kT} = \\ &= \frac{1}{T} \sum_{k=-\infty}^{\infty} \delta\left(\omega - \frac{k}{T}\right) = \frac{1}{T} \delta_{1/T}^*(\omega)\end{aligned}$$

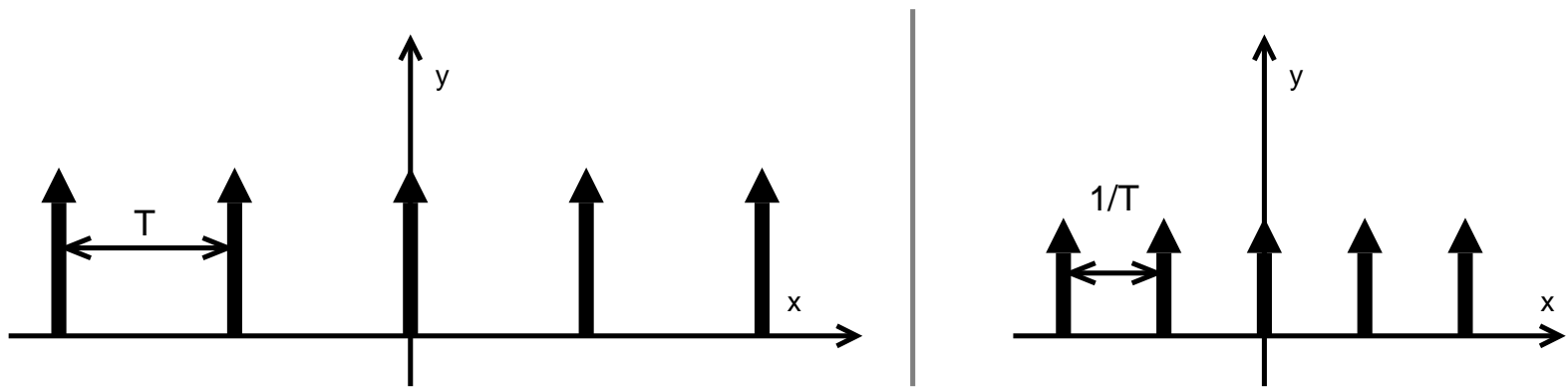

Näide: δ -kamm

Kamm jääb kammiks:

$$\delta_T^*(t) \leftrightarrow \delta_{1/T}^*(w)$$

Fourier' pööre 2D

- Need olid kõik ühemõõtmelised näited, kuid pildid millega me töötame on kahe muutuja funktsioonid.
- Õnneks on kahemõõtmeline Fourier' pööre täiesti analoogne ühemõõtmelisele ning täpselt samasuguste omadustega:

$$F(w_x, w_y) = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(x, y) e^{-i2\pi(w_x x + w_y y)} dx dy$$

$$f(x, y) = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} F(w_x, w_y) e^{i2\pi(w_x x + w_y y)} dw_x dw_y$$

Fourier' pööre omadused

- Fourier pööre on *lineaarteisendus*:

$$\alpha f(t) + g(t) \leftrightarrow \alpha F(w) + G(w)$$

- Fourier pööre on „peaaegu” iseenda pöördteisendus:

$$\mathcal{F}\{\mathcal{F}\{f(t)\}\} = f(-t)$$

- Mida „kiirem” on funktsioon, seda laiem on tema spekter ja vastupidi:

$$\mathcal{F}\{f(at)\} = \frac{1}{a} F\left(\frac{w}{a}\right)$$

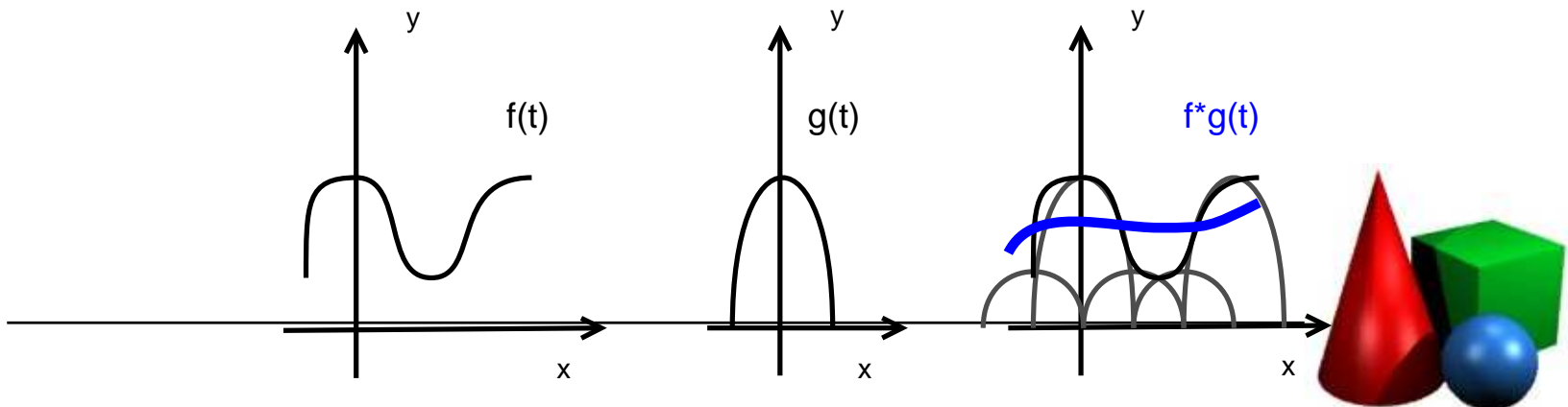

Konvolutsioon

Korrutise Fourier' pööre on Fourier' pöörete *konvolutsioon* ja vastupidi:

$$f(t)g(t) \leftrightarrow F(w) * G(w) \quad f(t) * g(t) \leftrightarrow F(w)G(w)$$

$$(f * g)(t) = \int_{-\infty}^{\infty} f(x)g(t - x)dx = \int_{-\infty}^{\infty} g(x)f(t - x)dx$$

Konvolutsioon

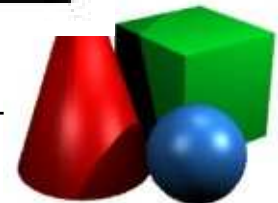
- Konvolutsioon on oluline signaalitöötlemise operatsioon.
- Konvolutsiooni nimetatakse tihti ka *lineaarfiltrimiseks*, diskreetsel juhul ka *libiseva akna meetodiks*.
- Pilditöötlemises tuntud filtrid on piltide „udusemaks” tegija (*blur*), „äärte leidja” (*edge detection*), jne.
- Helitöötlemises teostab konvolutsiooni näiteks ekvalaiser (ja ka enamasti muid heli töötlevaid filtreid).

Konvolutsioon: Kastfilter

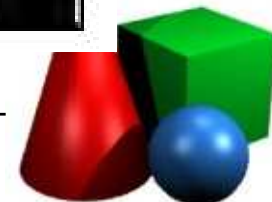
Pildi diskreetne konvolutsioon 5x5 kastfiltriga:

Konvolutsioon: Edge detection

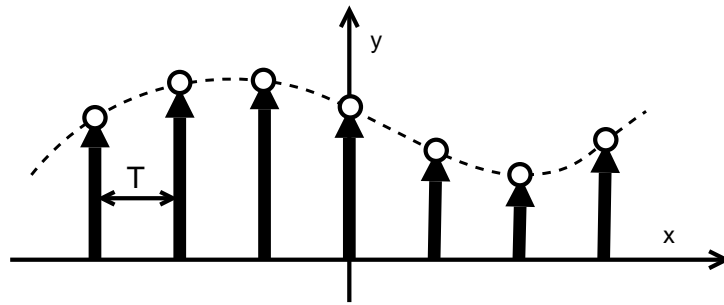
Pildi diskreetne konvolutsioon filtriga $(-1 \ 0 \ 1)$:

Fourier' vaade diskretiseerimisele

- Nüüd tuleme tagasi diskretiseerimisülesandele.
- Diskretiseerimist esitame kui *korrutamist* δ -kammiga:

$$f_{\text{sampled}}(t) = f(t)\delta_T^*(t)$$

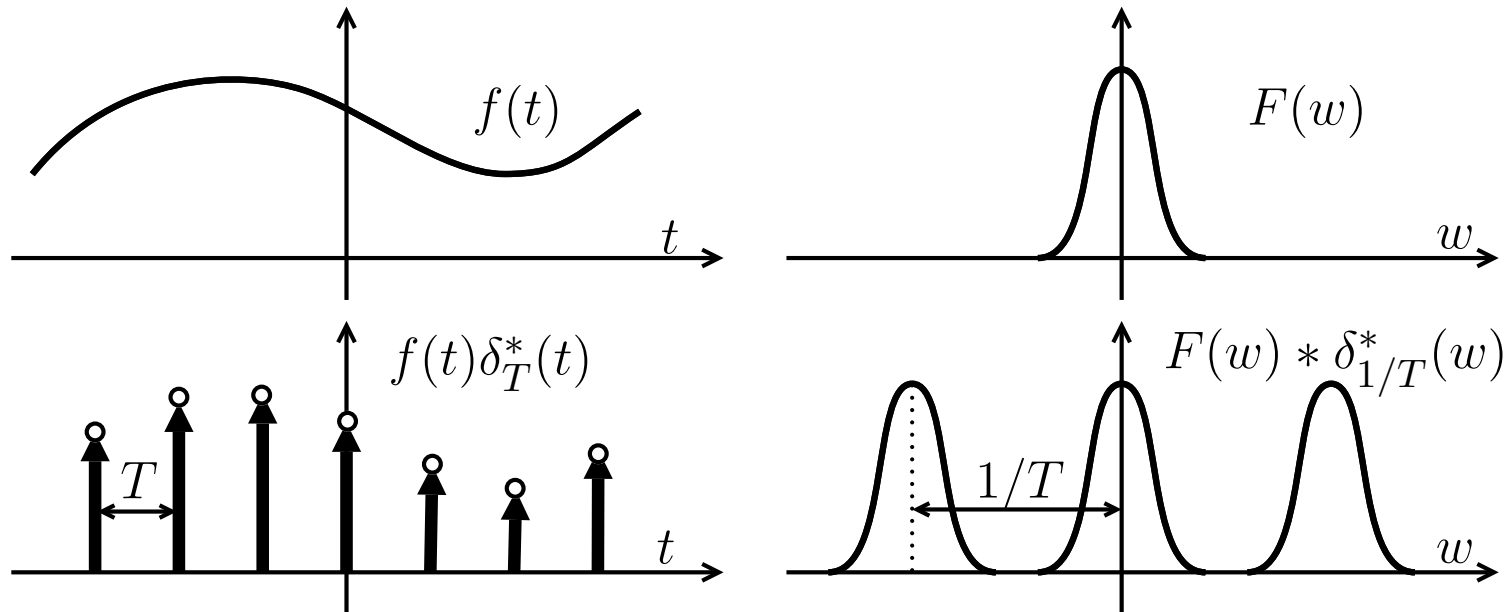
- Uurime f ja f_{sampled} spektrite vahekorra.

Fourier' vaade diskretiseerimisele

$$f(t) \leftrightarrow F(w)$$

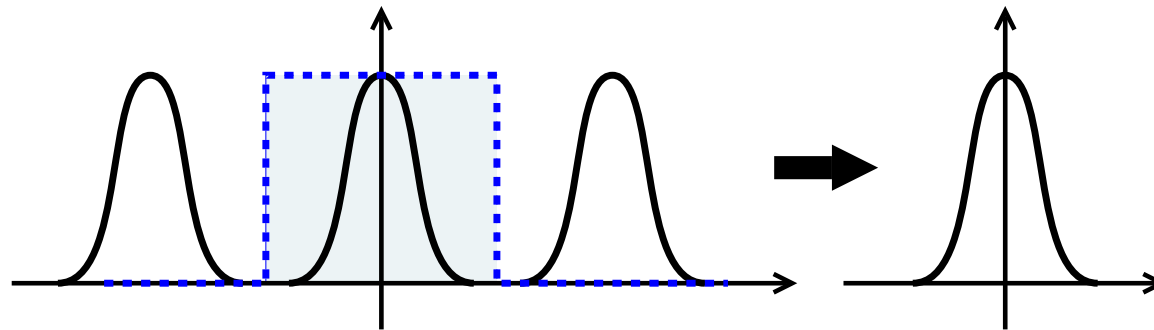
$$f(t)\delta_T^*(t) \leftrightarrow F(w) * \delta_{1/T}^*(w)$$

Fourier' vaade diskretiseerimisele

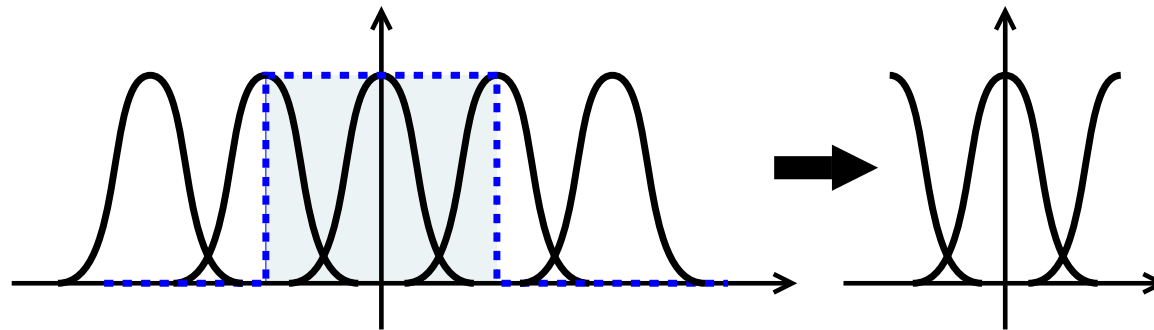
- Kui periood $1/T$ mahutab $F(w)$ täielikult, on võimalik diskretiseeritud signaali spektrist taastada originaalsignaali spektrit, korrutades teda sobiva kastfunktsiooniga:

Fourier' vaade diskretiseerimisele

- Kui periood $1/T$ on liiga väike, originaalspektri $F(w)$ ei ole võimalik taastada:

- Sel juhul satuvad taastatud funktsiooni kõrged sagedused ekslikult tema madalate sageduste hulka ja kõrged sagedused: madalate sageduste hulka. Sellest ka nimetus: *aliasing*.

Nyquist'i teoreem

- Niiet selleks et $f(t)$ oleks taastatav peab $F(w)$ „mahtuma” ühte perioodi pikkusega $1/T$.
Teisisõnu, peab $1/T$ (ehk diskretiseerimise sagedus) olema vähemalt kaks korda suurem kui signaali maksimaalne sagedus. See ongi Nyquist'i teoreem:

$$w_{\text{sampling}} > 2 \max(w_f)$$

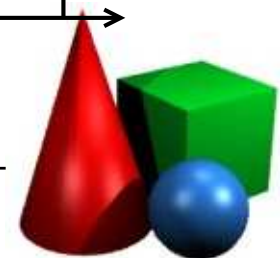
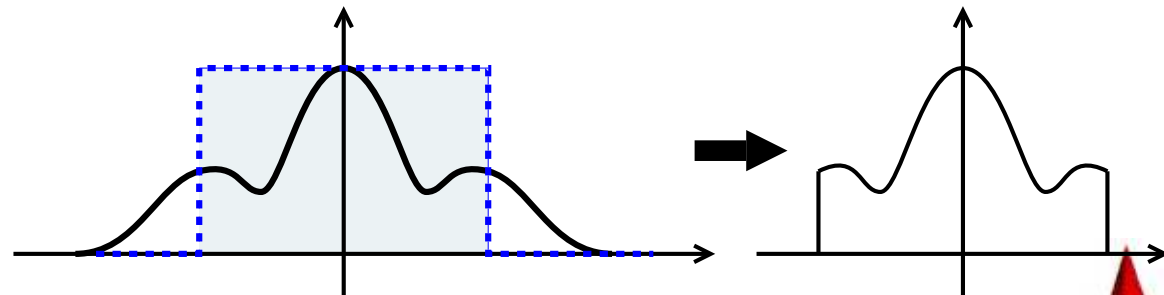
- Jääb viimane küsimus: mis siis kui me ei saa nii tihedalt diskretiseerida, kuidas saab pildi kõrgeid sagedusi „maha lõigata”?

Bandlimiting

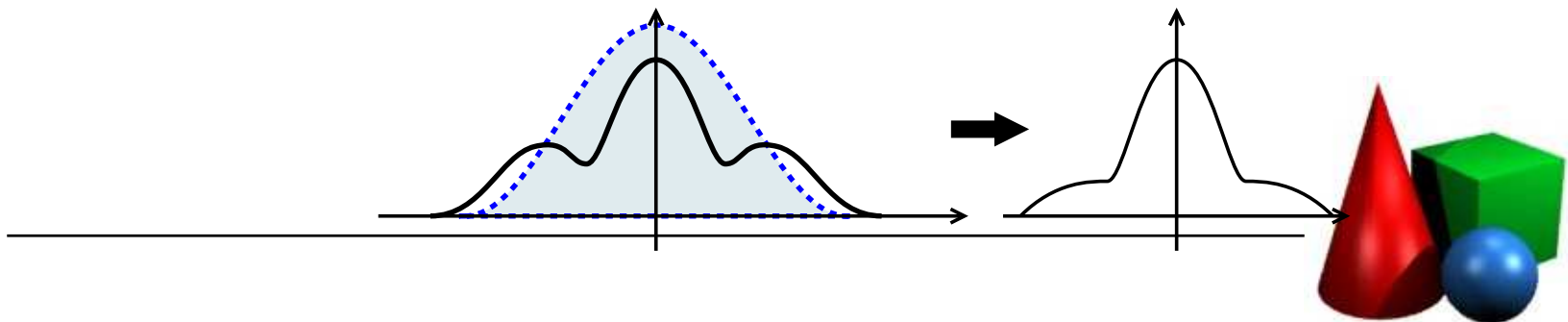
- Liiga laia spektriga pilte spektrit peame enne diskretiseerimist maha lõikama.
- Näiteks teravate äärtega piltide spekter on lõpmata! (vt. kastfunktsiooni spekter).
- Ideaalis peaksime liiga laia spektri korrutama kastfunktsiooniga:

Bandlimiting

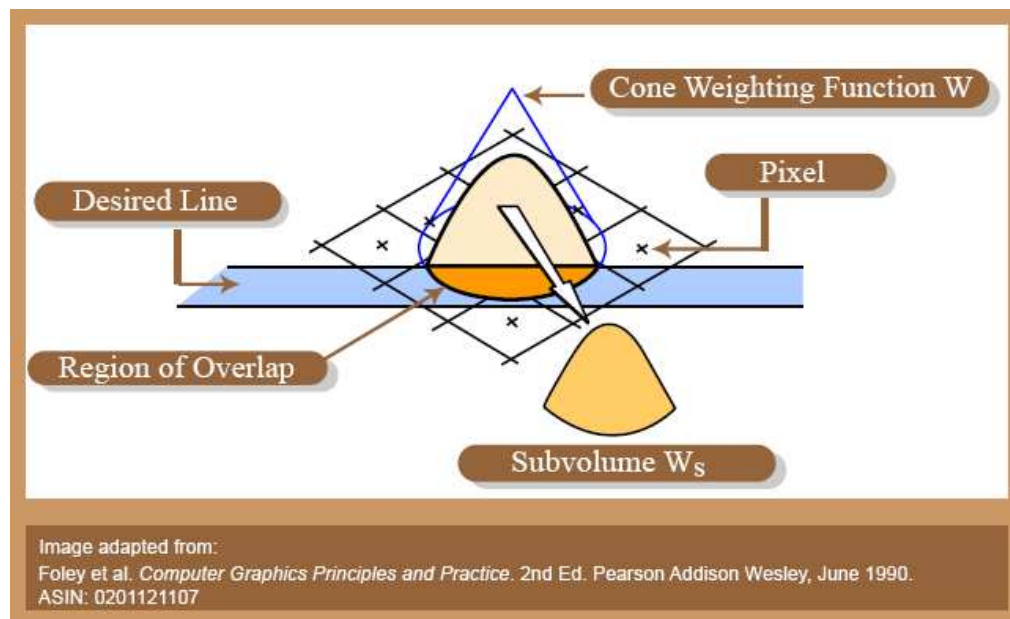

- Pildi spektri korrutamine kastfunktsiooniga vastab pildi enda konvolutsioonile sinc funktsiooniga.
- sinc funktsiooniga konvolutsiooni arvutamine on ebaefektiivne kuna tema määramispiirkond on lõpmata.
- Selle asemel lõikame sagedusi gaussiaaniga. Sellele vastab konvolutsioon ka gaussiaaniga (ehk „blur“-filtreerimine):

Anti-aliasing

- Konvolutsioon gaussiaaniga või temale sarnase funktsiooniga ongi kõige tüüpilisem praktiline meetod heade piltide genereerimiseks.

Anti-aliasing

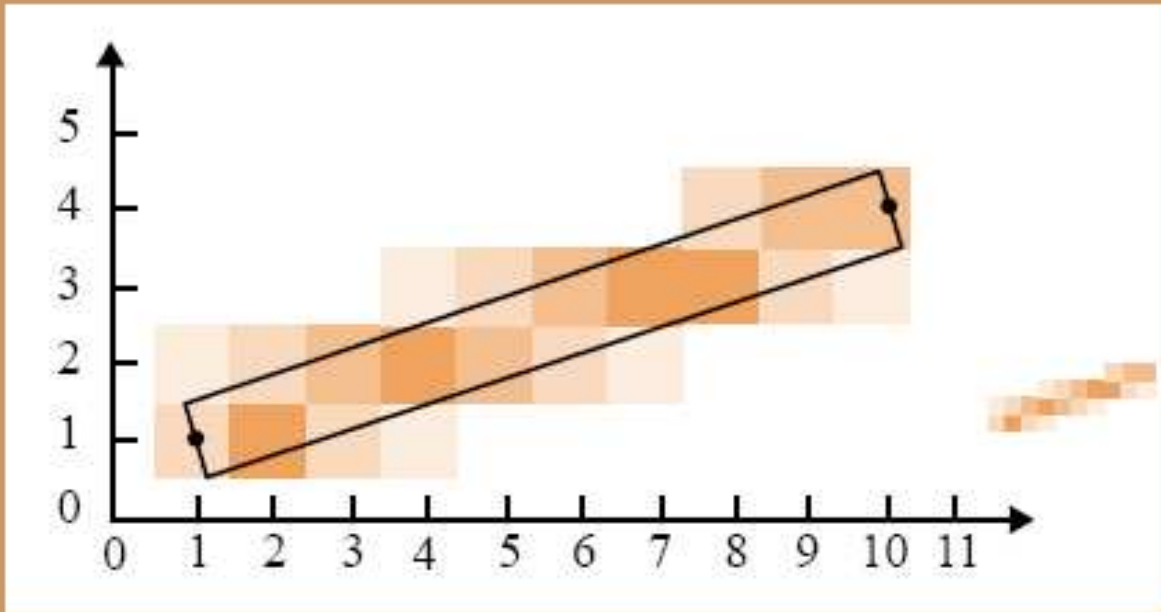

Image adapted from:

Foley et al. *Computer Graphics Principles and Practice*. 2nd Ed. Pearson Addison Wesley, June 1990. ASIN: 0201121107

Anti-aliasing

- Üks lihtne meetod teostada konvolutsiooni gaussiaaniga pildi renderdamise käigus on kasutada akkumuleerimispuhvrit:
  - Liidame akkumuleerimispuhvris mitu kaadrit.
  - Iga kaader on nihutatud juhusliku nihe x, y võrra ning korrutatud gaussiaani väärtusega selles punktis $G(x, y)$.
- Analoogne idee töötab ka raytracingus.

Diskretiseerimine: Kokkuvõte

- Diskretiseerimise sagedus peab olema rohkem kui kaks korda kõrgem pildi kõrgeimast sagedusest.
- Teravate äärtega pilte filtreerime eelnevalt madalsagedusfiltriga (ideaalis sinc, praktikas gaussiaan).
- Eelmistes loengutes ja praksides tegelesime algoritmidega ilma anti-aliasinguta. Tegelikult enamus „ilusaid” renderdamisalgoritme *peavad* sisaldama mõnda aliasingu-tõrjet.
- Tõsi küll, anti-aliasing on üsna kallis lõbu, ning mängudes sellest tihti loobutakse.

Taastamine (reconstruction)

- Peale diskretiseerimist peame suutma pildi õieti *taastama*. Pilditöötluste terminites on ülesanne pildi resolutsiooni suurendamises (ja diskretiseerimine vastas tegelikult pildi resolutsiooni vähendamise probleemile).

Nearest neighbor

- Ilmselt kõige levinum taastamise viis on nn. *lähima naabri meetod*, kus me oletame et pikslid on tegelikult väiksed ruudukesed. Muidugi pole see õige mõtlemisviis.

Kuidas tegelikult asi käima peab

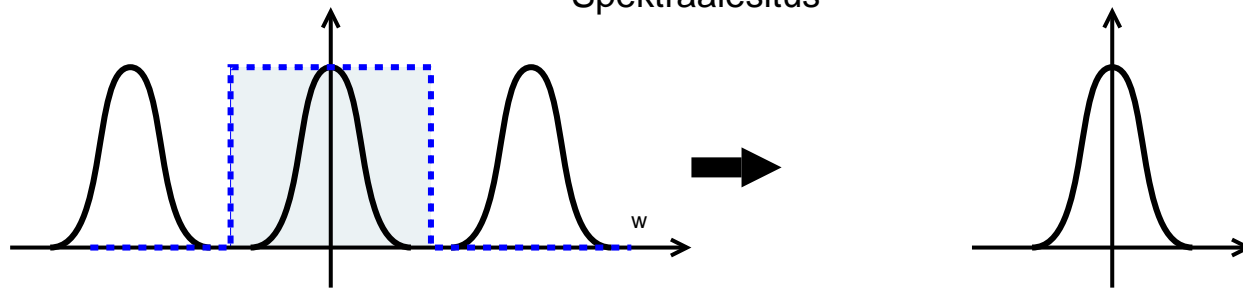
- Tegelikult peame me taastamiseks *korrutama diskretiseeritud signaali spektri sobiva kastfunktsiooniga.*
- See tähendab, ideaalis peame me taastamiseks *filtreerima diskretiseeritud signaali sinc funktsiooniga.*
- See tähendab, iga pildi punkti taastamiseks peaks tegelikult arvestama kõigi pikslite väärtustega.

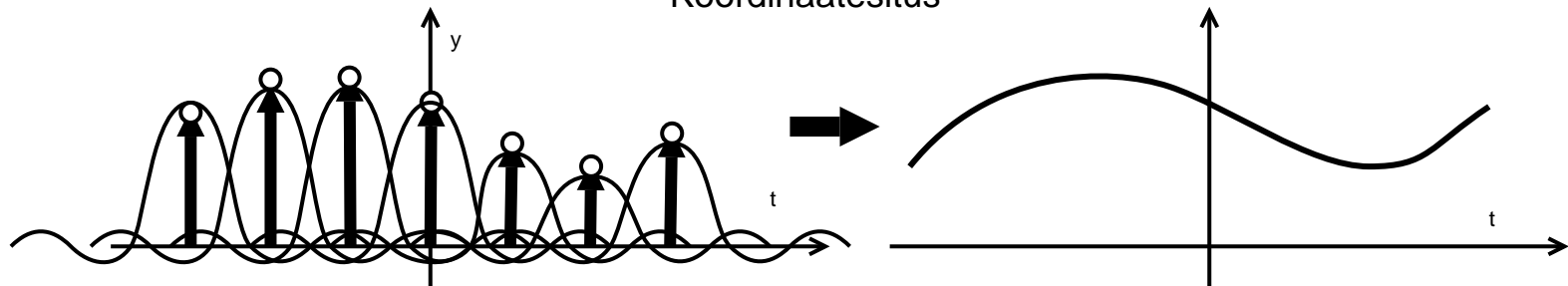
Kuidas tegelikult asi käima peab

Spektraalesitus

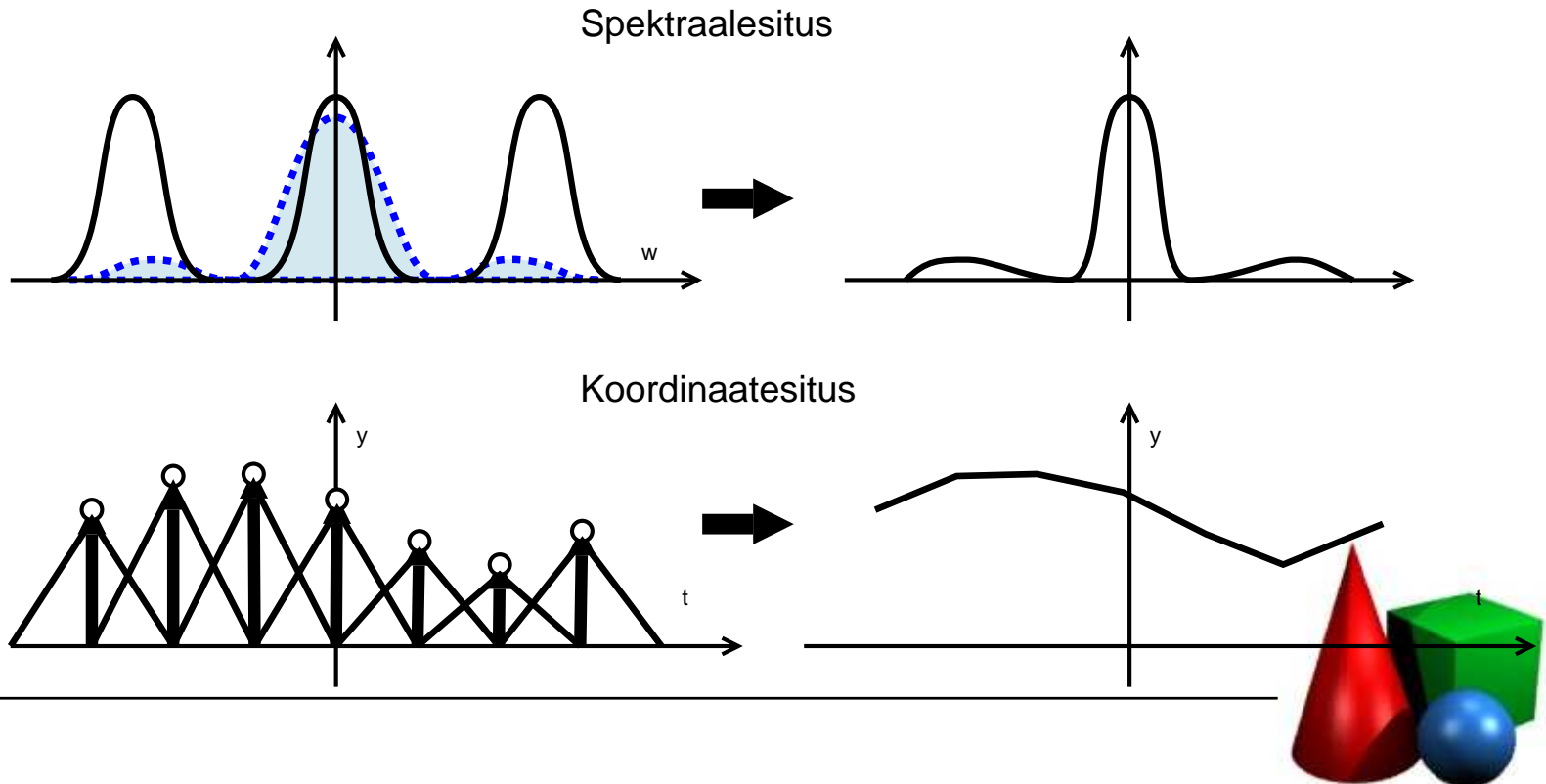

Koordinaatesitus

(Bi-)lineaarne filter

- Kasutame efektiivsemaid lahendusi. Näiteks lineaarset interpoleerimist:

Nearest neighbor vs Bilinear filter

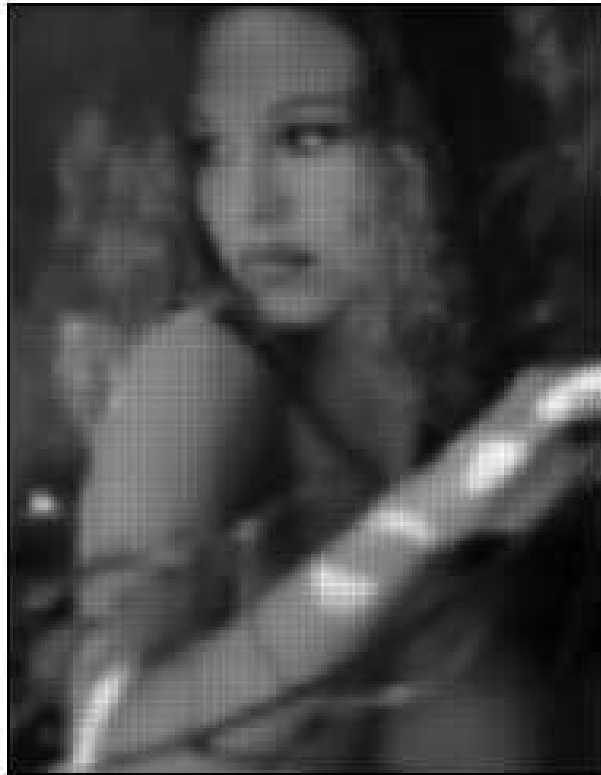

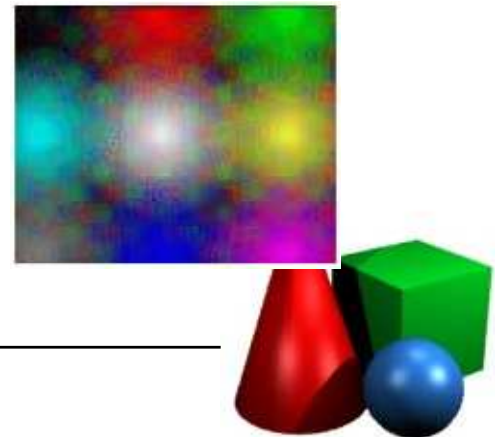

Gaussian filter

- Veel üks alternatiiv on gaussi-filter. Natuke parem kui lineaarfilter, kuid arvutuslikult kallim.
- CRT monitorid teevad Gaussi-filtriga taastamist enda pikslitele ise:

Kokkuvõte

- Diskretiseerimine
  - Peab olema tehtud õige sagedusega.
  - Soovitavalt madalsagedusfiltriga
- Taastamine
  - On teostatav konvolutsiooniga (ehk filtreerimisega)
  - Hea oleks sinc-filter, kuid praktikas kasutatakse bilineaarset interpoleerimist või gaussi-filtrit.

Mõtlemiseks

- Tüüpiliselt tulevad taastamine ja diskretiseerimine ette kombinatsioonina, mille nimi on *resampling*:
  - Tekstuurimine
  - Pilditöötlus programmides piltide resolutsiooni (ehk „suuruse”) muutmine, piltide pööramine mitte täisnurga võrra, jne.
- Mõelge kodus selle peale, kuidas ja mis filtritega resamplimist õieti realiseerima peaks ja võiks (näiteks: kuidas pöörata pildi 45 kraadi võrra).

Mõtlemiseks

- Kuidas lahendada ajalise aliasingu probleemi?

Mõtlemiseks

- Mis on pilt?
- Mis on piksel?

Küsimused

?

